Гладе (сим) гл. д. стар. чл. 1) издавам глас 2) викам, викам, зовя. 3) нарицам, именувам

Глашение ср. стар. това що прави, кой то глаша, глашение отъ трав. в. журглашение

Глашникъ м. бъчіа дърво изчаквоси и расчане говедо.

Гледамъ гл. д. тирд. вагледам

Гледъ м. потрьсъкъ, тирсавище, могрякъ, ватакъ, — клякъ в. гелтъ, загелтям

Гледъ, м. слидъ или слуд що се гледа по пусти на земи

Гледалище ср. в гледище

Гледам — дам гл. ср. 1) виждам, сматрям, пулнъ. Не гледай горъ ни долу, чъ гледай сайка въ очитъ ми. пулнъ вака 2) 2) Изтурачям се, заничям, гнича се. Тръ. и гледание ср. идкого съ очи, колкото и да гледахъ не можахъ да те видя. 3) Взимам примѣръ, подражявам, тимене не гледай. 4) очаквам, страхувам се, азъ това и гледам да дойде; гледам да не удари. 5) надявам се, азъ на него гледамъ. 6) Магледувам, пазе, гледай двете да не падне, гледай да не падне. — азъ него не гледамъ, не му гледам много, много, колкото му на бръстъ гледа, гледаме искрив, ти него не гледай, не ме гледать не го гледам както трева, ами че ами го гледам. азъ тебе не те гледамъ, и свѣтъ тъ не ми се гледа. Дема гледай катто пухалъ, гледа ме катто пощрано двете майка си.

Гледание ср. това що прави който гледа и катто простъ зрителъ, и катто врачарь и ли гледать на книги; отъ зло гледание дошелъ ли на единъ халъ. Очи за гледание, задъ за вдение

Гледачка ж. врачка, врачка, жица, която гледа на книги или на врачовенъ ходъ

Гледачъ м. човѣкъ който се занимава съ гледание на книги, съ врачуване

Гледроскамъ, — самъ гл. д. поливам съ поливъ, разстопена олова или лѣдна слюда

Гледроскване ср. това що прави който гледроскамъ

Гледръ (гъ) м. поливъ, крушулена слюда, съ която поливатъ пъпуци и; поливъ

Гледка ж. тоже що глед.

Гледецъ м. иначе звѣнцата, чалъчецъ на окото, повреденъ въ гледецъ въ на окото.

Гледроскамъ — на-но (ний) ссѣдъ, поленъ съ поливъ, гледроскано въ ме, негледроскано

Гледроскам, гл. свр.

Гледроскам, гл. несвр